

nende nedsættelse af ejendomsskylden må synes ligeså påkrævet, uden at der kan gives en almindelig regel herom, og hvor spørgsmålet om nedsættelse af ejendomsskylden derfor må afgøres bevillingsmæssigt efter derom i hvert enkelt tilfælde indgivet andragende. En derpå sigtende regel er foreslået i § 4, hvoraf det udtrykkeligt fremgår, at det for den bevillingsmæssige nedsættelse af ejendomsskylden er en betingelse, at nedgangen i forskelsværdien ikke må anses for at være af forbigående karakter. Da det som nævnt ikke lader sig gøre at formulere en almindelig regel om, i hvilke tilfælde nedsættelse af ejendomsskylden skal finde sted, har man måttet indskrænke sig til som vejledning for administrationen at anføre typiske eksempler.

Til § 5.

Der kan tænkes at forekomme tilfælde, hvor der fra en ejendom udskilles areal, på hvilket en del af ejendommens bygninger eller lignende er beliggende, og der må i sådanne tilfælde finde en fordeling af den på den tidligere samlede ejendom hvilende ejendomsskyld sted. Det foreslås, at denne fordeling af ejendomsskylden skal ske på grundlag af en af vurderingsrådet foretaget fordeling af forskelsværdien for den tidligere samlede ejendom efter dennes sidste ansættelse forud for udstykningsvurderingen. Strengt taget er det den ved lovens ikrafttræden foreliggende forskelsværdi for ejendommen, der skulle fordeles, men på grund af de praktiske vanskeligheder, en sådan fordeling kunne frembyde for vurderingsrådet, har man ment at måtte give den foreslåede regel det ovenfor angivne indhold.

Til § 6.

Reglen i § 1 om fiksering af ejendomsskylden fører til, at alle de fritagelser, der var i

kraft ved lovens ikrafttræden, så at sige bliver permanente, og da der ikke skal pålignes nye bygninger ejendomsskyld, vil der kun blive spørgsmål om fritagelse for ejendomsskyld af bygninger, der består ved lovens ikrafttræden, og som efter dette tidspunkt gøres til genstand for en ny benyttelse, der kvalificerer til fritagelse. For disse tilfælde skal efter forslaget fritagelse for ejendomsskyld være afhængig af, om hele ejendommen eller samtlige bygninger opfylder fritagelsesbetingelserne i § 8 i lov af 7. august 1922 om beskatning til staten af faste ejendomme. Om delvis fritagelse for ejendomsskyld bliver der altså ikke tale.

Til § 7.

Den her omhandlede bestemmelse om fritagelse for ejendomsskyld af fredede bygninger er overført fra § 4 i lov nr. 102 af 14. april 1937.

Til § 11.

Reglen her om Danmarks Nationalbanks og Københavns frihavns skattebegunstigelser svarer til reglen herom i § 18 i loven af 7. august 1922.

Til § 14.

Ved det samtidigt fremsatte forslag til lov om kommunal indkomstskat m. m. foreslås den fælleskommunale udligningsfond ophævet. Da staten skal overtage fondens udgifter, foreslås det i konsekvens heraf, at staten ligeledes overtager den del af ejendoms- og grundskylden, der hidtil har været oppebåret af fonden.

Om de finansielle virkninger af udligningsfondens ophævelse som led i de samlede forslag til skatte- og tilskudsreform henvises til tillægget til bemærkningerne til lovforslaget om kommunal indkomstskat.